

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Lublin, dnia 4 listopada 2021 r.

Poz. 4465

Wojewoda Lubelski

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN-II.4131.309.2021

z dnia 3 listopada 2021 r.

stwierdzające nieważność uchwały Nr XXXVII/316/21 Rady Miasta Międzyrzec Podlaski z dnia 1 października 2021 r. w sprawie uchwalenia Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie miasta Międzyrzec Podlaskiego, w części obejmującej § 5 ust. 3 zd. drugie, § 6 pkt 1 w brzmieniu: „lub REGON”, § 7 pkt 1 w brzmieniu: „lub REGON”, § 7 pkt 3, §8 ust. 2, § 10 ust. 2, § 10 ust. 3 w brzmieniu: „o których mowa w ust. 2”, § 11 ust. 1 pkt 4 oraz § 21 ust. 1 regulaminu, stanowiącego załącznik do uchwały.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021 r., poz. 1372, ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXXVII/316/21 Rady Miasta Międzyrzec Podlaski z dnia 1 października 2021 r. w sprawie uchwalenia Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie miasta Międzyrzec Podlaskiego, w części obejmującej § 5 ust. 3 zd. drugie, § 6 pkt 1 w brzmieniu: „lub REGON”, § 7 pkt 1 w brzmieniu: „lub REGON”, § 7 pkt 3, §8 ust. 2, § 10 ust. 2, § 10 ust. 3 w brzmieniu: „o których mowa w ust. 2”, § 11 ust. 1 pkt 4 oraz § 21 ust. 1 regulaminu, stanowiącego załącznik do uchwały.

Uzasadnienie

Uchwała Nr XXXVII/316/21 została doręczona organowi nadzoru w dniu 11 października 2021 r.

Przedmiotową uchwałą Rada Miasta Międzyrzec Podlaski przyjęła Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków na terenie miasta Międzyrzec Podlaskiego, w brzmieniu określonym w załączniku do uchwały.

Zgodnie z art. 19 ust. 3 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2020 r. poz. 2028, ze zm.) rada gminy uchwała regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków. Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków jest aktem prawa miejscowego (art. 19 ust. 4).

W art. 19 ust. 5 ustawa wskazuje niezbędne elementy, jakie powinien określać regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków. Zgodnie z tym przepisem, regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków określa prawa i obowiązki przedsiębiorstwa wodociągowo - kanalizacyjnego oraz odbiorców usług, w tym:

- 1) minimalny poziom usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo - kanalizacyjne w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków;

- 2) warunki i tryb zawierania umów z odbiorcami usług;
- 3) sposób rozliczeń w oparciu o ceny i stawki opłat ustalane w taryfach;
- 4) warunki przyłączenia do sieci;
- 5) warunki techniczne określające możliwości dostępu do usług wodociągowo - kanalizacyjnych;
- 6) sposób dokonywania przez przedsiębiorstwo wodociągowo - kanalizacyjne odbioru wykonanego przyłącza;
- 7) sposób postępowania w przypadku niedotrzymania ciągłości usług i odpowiednich parametrów dostarczanej wody i wprowadzanych do sieci kanalizacyjnej ścieków;
- 8) standardy obsługi odbiorców usług, w tym sposoby załatwiania reklamacji oraz wymiany informacji dotyczących w szczególności zakłóceń w dostawie wody i odprowadzaniu ścieków;
- 9) warunki dostarczania wody na cele przeciwpożarowe.

Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków jest aktem prawa miejscowego, wydanym z upoważnienia określonego w art. 19 ust. 3 i 5 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Organ stanowiący musi zatem ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu ustawowym.

Stosownie do § 5 ust. 3 regulaminu, *umowa o zaopatrzenie w wodę (i) lub odprowadzanie ścieków może być zawarta na czas określony lub nieokreślony (zd. drugie).*

Powyższy zapis nie mieści się w granicach upoważnienia przyznanego Radzie w art. 19 ust. 5 pkt 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, gdyż nie dotyczy warunków i trybu zawierania umów z odbiorcami usług.

O wadliwości analogicznych postanowień wypowiedział się Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 7 lipca 2020 r., sygn. II OSK 536/20, zgodnie z którym *„zasadnie uznał Sąd I instancji regulację zawartą w zaskarżonej uchwale, że umowa na dostawę usług może być zawarta na czas określony lub nieokreślony ponieważ rada gminy nie dysponuje upoważnieniem do określania warunków podpisania umowy na dostawę wody lub odbiór ścieków. Wskazać należy, że z uregulowań przyjętych w ustawie o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków wynika, iż wolą ustawodawcy było pozostawienie wielu kwestii, jakie mogą pojawić się w relacjach pomiędzy przedsiębiorstwem jako dostawcą usług wodno-kanalizacyjnych, a odbiorcą tych usług do rozstrzygnięcia w drodze wspólnych ustaleń pomiędzy stronami tego stosunku cywilnoprawnego, których konsekwencją będą odpowiednio uregulowane warunki umowne”* (por. wyrok NSA z 19 maja 2021 r., sygn. III OSK 439/21).

Zgodnie z § 6 pkt 1 regulaminu, wniosek o zawarcie umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków z przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym powinien określać: imię, nazwisko (lub nazwę) *lub REGON*, numer NIP (o ile wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą) oraz adres zamieszkania lub siedziby wnioskodawcy.

Także w § 7 pkt 1 regulaminu wskazano *numer REGON* osoby korzystającej z lokalu jako obligatoryjny element wniosku właściciela lub zarządcy budynku wielolokalowego lub budynków wielolokalowych o zawarcie umowy o zaopatrzenie w wodę przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne z tą osobą.

W ocenie organu nadzoru regulacje § 6 pkt 1 oraz § 7 pkt 1 regulaminu w brzmieniu: *„lub REGON”* wykraczają poza zakres upoważnienia wynikający z art. 19 ust. 5 pkt 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

Podanie numeru REGON nie stanowi warunku zawarcia umowy o dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków.

Określenie, na podstawie art. 19 ust. 5 pkt 2 ustawy, w regulaminie dostarczania wody i odprowadzania ścieków warunków i trybu zawierania umów z odbiorcami usług oznacza, że powinny się w nim znaleźć tylko niezbędne dane konieczne do zawarcia umowy.

W orzecznictwie sądów administracyjnych wskazano, iż: *„Podanie numeru PESEL, numeru REGON lub numeru NIP nie stanowi warunku zawarcia umowy o dostawę wody. Określenie, w oparciu o art. 19 ust. 2 pkt 2 u.z.z.w. w regulaminie dostarczania wody i odprowadzania ścieków warunków i trybu zawierania umów z odbiorcami usług oznacza, że powinny się w nim znaleźć tylko niezbędne dane konieczne do*

zawarcia umowy. Jeżeli właściciel lub zarządca budynku wielolokalowego przedłoży wniosek o zawarcie umowy o dostarczanie wody lub odbiór ścieków z osobą korzystającą z lokalu w takim budynku wskazując na imię i nazwisko takiej osoby oraz jej adres, to już te dane osobowe powinny umożliwić zawarcie umowy. Domaganie się dodatkowych danych osobowych jak numer PESEL czy NIP nie jest warunkiem koniecznym do zawierania umów na dostawę wody. Tym samym należy stwierdzić, że w tym zakresie objętym regulacją § 5 pkt 1 Regulaminu nietrafnie Sąd pierwszej instancji oddalił skargę, zamiast stwierdzić jego nieważność” - wyrok NSA z dnia 15 stycznia 2019 r., sygn. akt II OSK 391/17.

W wyroku WSA w Opolu z dnia 14.11.2019r. sygn. I SA/Op 364//19 (zaaprob. przez NSA wyrokiem z 7.07.2020r., sygn. II OSK 536/20) wywieziono zaś, że: „Ewentualne podanie numerów NIP lub REGON w przypadku podmiotów prowadzących działalność gospodarczą, nie narusza przy tym przepisów o ochronie danych osobowych, skoro podstawą rozliczeń za świadczone usługi jest faktura, która to zgodnie z przepisami ustawy o podatku od towarów i usług powinna zawierać numer, za pomocą którego podatnik jest zidentyfikowany na potrzeby podatku. Stosownie też do art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U.2019.1292) przedsiębiorca umieszcza w oświadczeniach skierowanych w zakresie wykonywanej działalności gospodarczej do oznaczonych osób i organów numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz posługuje się tym numerem w obrocie prawnym i gospodarczym. Sąd jednakże zauważył, iż zgodnie z ust. 4 tego przepisu, przy załatwianiu spraw organ może żądać od przedsiębiorcy, dla celów identyfikacji, podania wyłącznie firmy przedsiębiorcy oraz numeru identyfikacji podatkowej (NIP) nie zaś numeru REGON, na który również wskazano w zapisach obu omawianych regulacji Regulaminu”.

W § 7 regulaminu przyjęto, że wniosek właściciela lub zarządcy budynku wielolokalowego lub budynków wielolokalowych o zawarcie umowy o zaopatrzenie w wodę przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne z osobą korzystającą z lokalu powinien zawierać m. in.: oświadczenie wnioskodawcy o poinformowaniu osoby korzystającej z lokalu o zasadach rozliczeń, o których mowa w art. 6 ust. 6 pkt 3 i 4 Ustawy, oraz o obowiązku regulowania dodatkowych opłat wynikających z taryf za dokonywane przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne rozliczenie (pkt 3).

Przytoczone postanowienia § 7 pkt 3 regulaminu wykraczają poza zakres upoważnienia ustawowego przyznanego Radzie Gminy w art. 19 ust. 5 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W wyroku z dnia 29 lipca 2020 r., sygn. II OSK 761/20, NSA wywiódł, że: „Nakładanie jakichkolwiek obowiązków na obywateli, w tym obowiązku przedłożenia odpowiedniej dokumentacji, musi wynikać z wyraźnego upoważnienia ustawowego. Upoważnienia takiego nie sposób, więc wyinterpretować z art. 19 ust. 5 pkt 2 u.z.z.w. Dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków odbywa się na podstawie pisemnej umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków zawartej między przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym, a odbiorcą usług. W myśl art. 6 ust. 2 u.z.z.w. przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest obowiązane do zawarcia umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków z osobą, której nieruchomości została przyłączona do sieci, i która wystąpiła z pisemnym wnioskiem o zawarcie umowy. (...) Z przytoczonych regulacji wynika, że ustawodawca nie wymaga od osoby ubiegającej się o zawarcie umowy niczego więcej, jak tylko fizycznego przyłączenia do sieci oraz złożenia pisemnego wniosku o zawarcie umowy (...). Wskazanie w Regulaminie na powinność złożenia dodatkowych dokumentów oznacza, że prawodawca lokalny ustanowił dodatkowe, nieprzewidziane w ustawie, warunki zawarcia umowy. Wymogi te stwarzają dodatkowe ograniczenia i obowiązki dla odbiorców usług i wprowadzają w związku z tym nieprzewidziane przez ustawę utrudnienia przy zawieraniu umowy o dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków - co jest niedopuszczalne i istotnie narusza prawo. Zatem, jak prawidłowo wskazał Sąd Wojewódzki, za wykraczające poza zakres umocowania ustawowego organu gminy do stanowienia prawa miejscowego, należy uznać te regulacje Regulaminu, w myśl których osoba ubiegającą się o przyłączenie do sieci powinna dołączyć do wniosku oświadczenie wnioskodawcy o poinformowaniu osób korzystających z lokali o zasadach rozliczania różnic i o obowiązku ponoszenia dodatkowych opłat oraz schemat wewnętrznej instalacji wodociągowej w budynku wielolokalowym za wodomierzem głównym, wraz z określeniem lokalizacji wszystkich punktów czerpalnych”.

Analogiczne stanowisko zajął NSA w wyroku z dnia 7 lipca 2020 r., sygn. II OSK 536/20, w którym wskazał, że: „zgodnie z art. 6 ust. 6a u.z.z.w. właściciel lub zarządca przed złożeniem wniosku, o którym mowa w ust. 6, jest obowiązany do poinformowania osób korzystających z lokali o zasadach rozliczeń, o których mowa w ust. 6 pkt 3 i 4, oraz o obowiązku regulowania dodatkowych opłat wynikających z taryf za dokonywane

przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne rozliczenie. Słusznie uznał Sąd I instancji, że zapis Regulaminu, w ramach którego nałóżono na właściciela lub zarządcę budynku wielolokalowego obowiązek dołączenia do wniosku o zawarcie umowy z osobą korzystającą z lokalu oświadczenia o poinformowaniu osoby korzystającej z lokalu o zasadach rozliczeń jest regulacją, która nie ma oparcia w delegacji ustawowej i jest wyjściem poza zakres umocowania ustawowego”.

W § 8 ust. 2 regulaminu stanowi, że „częstotliwość okresów rozliczeniowych określa przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w umowie o zaopatrzenie w wodę (i) lub odprowadzanie ścieków”.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków odbywa się na podstawie pisemnej umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków zawartej między przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym a odbiorcą usług.

Natomiast obligatoryjne elementy umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków zostały określone w art. 6 ust. 3 pkt 1 - 6 ustawy.

Zapisy § 8 ust. 2 odnoszące się do treści umowy wykraczają poza zakres delegacji ustawowej zawartej w art. 19 ust. 5 pkt 3 ww. ustawy, dotyczącej sposobu rozliczeń w oparciu o ceny i stawki opłat ustalane w taryfach i naruszają określoną prawem cywilnym zasadę swobody kształtowania stosunków umownych.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 15 czerwca 2021 r., sygn. akt II SA/Bk 396/21 analizując zapisy regulaminu, zgodnie z którymi „częstotliwość okresów rozliczeniowych określa przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w umowie o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków” podzielił argumentację, iż nastąpiło przekroczenie delegacji ustawowej, bowiem przepisy ustawy nie upoważniają uchwałodawcy do wkraczania w sferę umów zawieranych pomiędzy przedsiębiorstwem i odbiorcą jego usług. Taki zapis stanowi ewidentne przekroczenie delegacji ustawowej w tym zakresie i wydanie niniejszego uregulowania bez podstawy prawnej.

Zgodnie z § 10 ust. 1 regulaminu, wydanie warunków przyłączenia do sieci wodociągowej i (lub) kanalizacyjnej następuje na podstawie pisemnego wniosku składanego przez podmiot ubiegający się o przyłączenie.

Stosownie do treści § 10 ust. 2 regulaminu „wniosek o wydanie warunków przyłączenia do sieci wodociągowej i (lub) kanalizacyjnej poza informacjami, o których mowa w art. 19a ust. 4 Ustawy zawiera: 1) wskazanie rodzaju i parametrów instalacji odbiorczych, 2) w przypadku ścieków przemysłowych – wskazanie wielkości ładunków zanieczyszczeń (CHZT, BZT5, zaw. ogólna) oraz przewidywanego sposobu ich podczyszczalnia, 3) planowany termin rozpoczęcia poboru wody i (lub) odprowadzania ścieków”.

W ocenie organu nadzoru regulacja § 10 ust. 2 regulaminu wykracza poza granice upoważnienia udzielonego Radzie na podstawie art. 19 ust. 5 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

Zgodnie z art. 19a ust. 4 tej ustawy, obowiązującym od 19 września 2020 r., wniosek o wydanie warunków przyłączenia do sieci zawiera co najmniej:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby podmiotu ubiegającego się o przyłączenie do sieci;
- 2) wskazanie lokalizacji nieruchomości lub obiektu, który ma zostać przyłączony do sieci, w tym jego adres i numer działki ewidencyjnej, na której się znajduje;
- 3) informacje o przeznaczeniu i sposobie wykorzystywania nieruchomości lub obiektu, który ma zostać przyłączony do sieci;
- 4) określenie dobowego zapotrzebowania na wodę z podziałem na wodę do celów bytowych, technologicznych, przeciwpożarowych oraz innych, z uwzględnieniem przepływów średniodobowych i maksymalnych godzinowych oraz wielkości ładunku zanieczyszczeń;
- 5) określenie ilości i jakości odprowadzanych ścieków z podziałem na ścieki bytowe i przemysłowe;
- 6) plan zabudowy lub szkic sytuacyjny, określający usytuowanie przyłącza w stosunku do istniejącej sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej oraz innych obiektów i sieci uzbrojenia terenu.

Rada Miasta w § 10 ust. 2 regulaminu wskazała dodatkowe – niewymienione w art. 19a ust. 4 omawianej ustawy elementy formalne wniosku o wydanie warunków przyłączenia do sieci. Tymczasem ustawodawca, formułując w art. 19 ust. 5 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków normę kompetencyjną do uchwalenia regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków, nie upoważnił rady gminy do odmiennego uregulowania materii określonej w art. 19a ust. 4 tej ustawy.

Rada nie jest upoważniona do powtarzania ani tym bardziej modyfikowania przepisów ustawowych w podejmowanej uchwale. Każda norma kompetencyjna musi być tak realizowana, aby nie naruszała innych przepisów ustawy. Zakres upoważnienia musi być zawsze ustalany przez pryzmat zasad demokratycznego państwa prawnego, działania w granicach i na podstawie prawa oraz innych przepisów regulujących daną dziedzinę.

W powyższej kwestii wypowiedział się Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu, który w prawomocnym wyroku z dnia 27 maja 2021 r., sygn. akt III SA/Po 485/21 stwierdził, że „*Organ powinien ustanawiać akty prawa miejscowego w granicach powyższego upoważnienia. Nie może zatem wprowadzać dodatkowych, poza wymienionymi w art. 19a ust. 4 ustawy, warunków formalnych wniosku o wydanie warunków przyłączenia do sieci. Zawarte w tym przepisie wyrażenie co najmniej oznacza zaś jedynie, że wnioskodawca może we wniosku zamieścić również inne informacje lub załączyć dokumenty w tym przepisie niewymienione.*”

Powyższa argumentacja uzasadnia także zakwestionowanie § 10 ust. 3 regulaminu w brzmieniu: „*o których mowa w ust. 2*”.

Zmiana stanowiska organu nadzoru we wskazanych kwestiach jest spowodowana nowo ukształtowaną linią orzeczniczą sądów administracyjnych w omawianym zakresie.

Powyższe stanowisko organu nadzoru zostało przekazane w wystąpieniu skierowanym do organów wykonawczych jednostek samorządu terytorialnego pismem z dnia 16 września 2021 r., znak: PN-II.40.46.2021 r.

W § 11 ust. 1 pkt 4 regulaminu stanowi, że warunki, o których mowa w § 10 określają *zakres dokumentacji technicznej, którą opracowuje osoba ubiegająca się o przyłączenie nieruchomości do sieci.*

Powyższa regulacja wykracza poza granice upoważnienia wynikającego z art. 19 ust. 3 i 5 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

Przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U z 2020r., poz. 1333, ze zm.) przewidują dwa odrębne tryby realizacji budowy przyłączy wodociągowych oraz kanalizacyjnych.

Pierwszy z nich uregulowany jest w art. 30 ust. 1 pkt 1a ww. ustawy Prawo budowlane, zgodnie z którym budowa przyłączy wodociągowych i kanalizacyjnych wymaga zgłoszenia właściwemu organowi, w którym należy określić rodzaj, zakres i sposób wykonywania robót budowlanych oraz termin ich rozpoczęcia.

Zgodnie z art. 30 ust. 2 tej ustawy, do zgłoszenia należy dołączyć oświadczenie, o którym mowa w art. 32 ust. 4 pkt 2 (o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane) oraz, w zależności od potrzeb, odpowiednie szkice lub rysunki, a także pozwolenia, uzgodnienia i opinie wymagane odrębnymi przepisami. W razie konieczności uzupełnienia zgłoszenia właściwy organ nakłada, w drodze postanowienia, na zgłaszającego obowiązek uzupełnienia, w określonym terminie, brakujących dokumentów, a w przypadku ich nieuzupełnienia - wnosi sprzeciw, w drodze decyzji.

Do zgłoszenia budowy, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 20 ustawy Prawo budowlane, należy ponadto dołączyć projekt zagospodarowania działki lub terenu wraz z opisem technicznym instalacji, wykonany przez projektanta posiadającego odpowiednie uprawnienia budowlane (art. 30 ust. 3).

Drugi tryb realizacji budowy przyłączy wodociągowych i kanalizacyjnych uregulowany został natomiast w art. 29a Prawa budowlanego.

Zgodnie z treścią ust. 1 tego przepisu - budowa przyłączy wodociągowych i kanalizacyjnych w tym trybie wymaga sporządzenia planu sytuacyjnego na kopii aktualnej mapy zasadniczej lub mapy jednostkowej przyjętej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego.

Do budowy tej stosuje się przepisy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (art. 29a ust. 2).

Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli inwestor wcześniej dokonał zgłoszenia, o którym mowa w art. 30 (art. 29a ust. 3).

Spełniając przesłanki z art. 29a ust. 1 i 2 tej ustawy, inwestor jest zwolniony z obowiązku dokonania zgłoszenia budowy przyłączy na podstawie art. 30 ust. 1a Prawa budowlanego. Zobowiązany jest wówczas spełnić wymóg sporządzenia planu sytuacyjnego przyłącza na kopii aktualnej mapy zasadniczej lub mapy jednostkowej przyjętej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego oraz stosowania odpowiednich przepisów ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

Do planu sytuacyjnego znajdują zastosowanie postanowienia ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2020 r. poz. 2052, ze zm.), w szczególności art. 28b tej ustawy. Realizowana w tym trybie budowa przyłączy zwolniona jest od reglamentacji przepisami Prawa budowlanego.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, iż w sprawie budowy przyłączy wodociągowych i kanalizacyjnych inwestor ma zatem prawo wyboru spośród dwóch alternatywnych procedur związanych z budową przyłączy - na podstawie zgłoszenia organowi administracji budowlanej, albo bez dokonywania jakichkolwiek czynności przed organami administracji budowlanej.

Ustawodawca przewidział dwie odrębne procedury postępowania w kwestii dotyczącej budowy przyłączy wodociągowych i kanalizacyjnych, dając inwestorowi możliwość wyboru, z której z nich chce skorzystać i przewidział odmiennosc wymogów formalnych w zakresie stosowania każdej z nich

Nie znajduje zatem podstaw prawnych regulacja § 11 ust. 1 pkt 4 regulaminu uprawniająca przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne do ustalenia w wydawanych warunkach przyłączenia do sieci zakresu dokumentacji technicznej, którą winna opracować osoba ubiegająca się o przyłączenie nieruchomości do sieci wodociągowo-kanalizacyjnej. Jak wywiedziono powyżej, przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne nie jest władne narzucić inwestorowi zastosowania konkretnego trybu realizacji budowy przyłączy wodociągowych oraz kanalizacyjnych, a co za tym idzie zakresu niezbędnej dokumentacji technicznej.

Powyższe stanowisko potwierdza orzecznictwo sądów administracyjnych (por. m. in. wyroki WSA w Lublinie z dnia 17 grudnia 2013r., II SA/Lu 438/13, z dnia 26 marca 2013 r., II SA/Lu 90/13 oraz WSA we Wrocławiu z dnia 13 marca 2014 r., II SA/Wr 59/14).

Zgodnie z § 21 ust. 1 regulaminu, *przedsiębiorstwo obciąża gminę miejską Międzyrzec Podlaski za wodę pobraną na cele przeciwpożarowe stosując ceny ustalone w taryfie.*

Stosownie do treści art. 22 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne obciąża gminę na podstawie cen i stawek opłat ustalonych w taryfie za:

- 1) wodę pobraną z publicznych studni i źródeł ulicznych;
- 2) wodę zużytą do zasilania publicznych fontann i na cele przeciwpożarowe;
- 3) wodę zużytą do zraszania publicznych ulic i publicznych terenów zielonych.

Z treści art. 22 pkt 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę (...) wynika, że przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne obciąża gminę na podstawie cen i stawek opłat ustalonych w taryfie za wodę zużytą na cele przeciwpożarowe, zatem Rada nie była upoważniona do normowania tej kwestii w Regulaminie. Powielanie w akcie prawa miejscowego treści ustawy może wywołać u adresatów tego aktu niejasności interpretacyjne i potęgować brak przejrzystości systemu prawa (por. wyroki NSA z 29 lipca 2020 r., II OSK 761/20; z 8 grudnia 2020 r., II OSK 1943/18). Regulamin dostarczania wody jako akt prawny pochodny i uzupełniający do ustawy nie może zatem zawierać postanowień uregulowanych przez samego ustawodawcę.

W tym stanie rzeczy, stwierdzenie nieważności uchwały Nr XXXVII/316/21 we wskazanym zakresie w jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, złożona za moim pośrednictwem, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

WOJEWODA LUBELSKI

Lech Sprawka

Otrzymują:

1. Burmistrz Miasta Międzyrzec Podlaski
2. Przewodniczący Rady Miasta Międzyrzec Podlaski